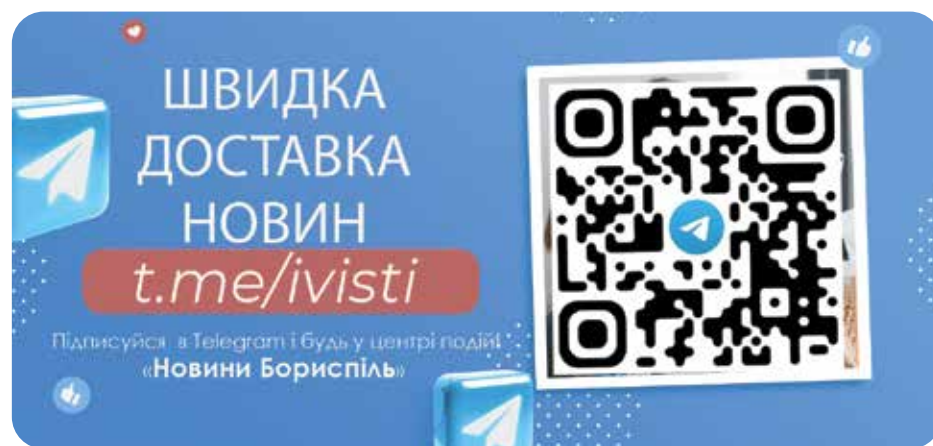

ВІСТІ

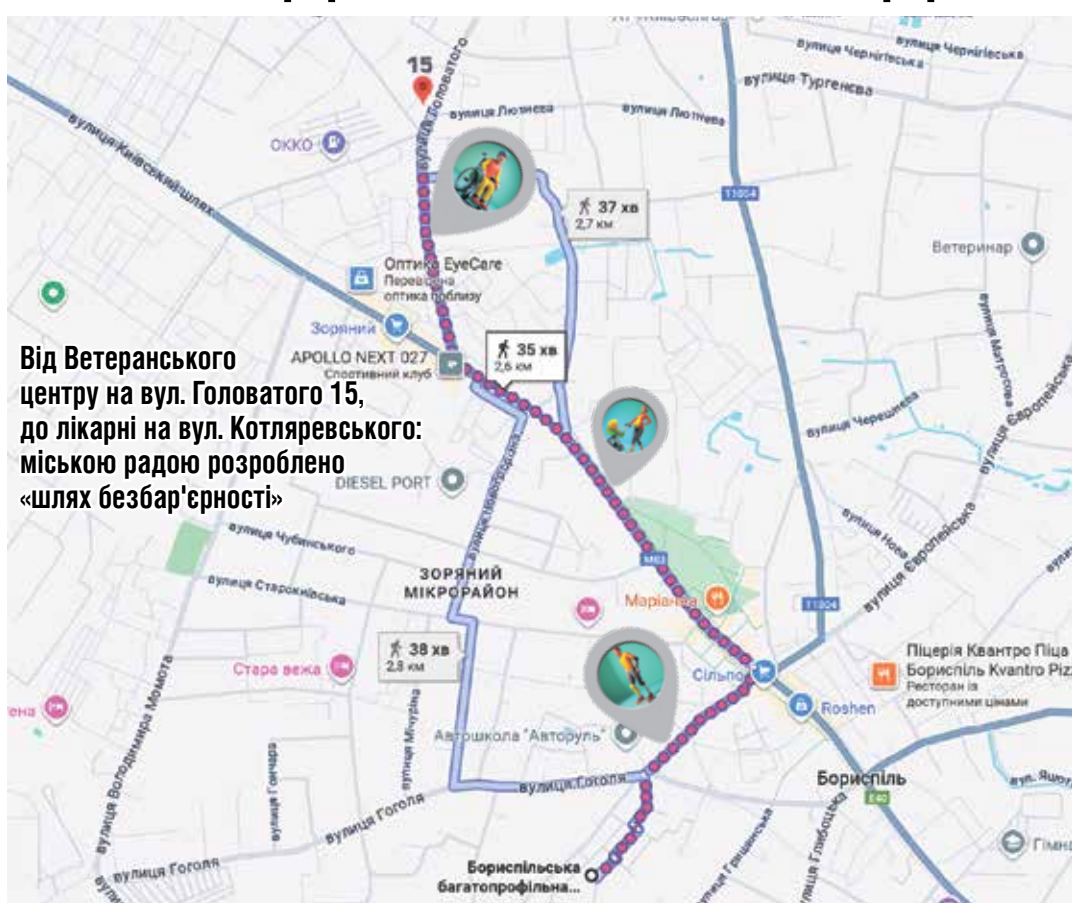
інформація.реклама

ЩОТИЖНЕВИК • №40 (1299) • WWW.I-VISTI.COM • 3 жовтня 2025 рік

БОРИСПІЛЬ «БАР'ЄРНИЙ»: ЩО НЕ ТАК ІЗ ТРОТУАРАМИ ТА ПІШОХІДНИМИ ПЕРЕХОДАМИ МІСТА

стор. 2

ЧИТАЙТЕ «ВІСТІ» В ІНТЕРНЕТІ, ЗАЛИШАЙТЕ СВОЇ КОМЕНТАРІ, ПРОПОЗИЦІЇ, БЕРІТЬ УЧАСТЬ В ОБГОВОРЕННІ МАТЕРІАЛІВ.

I-VISTI.COM

T.ME/IVISTI

На нове виробництво (ВШП) потрібні:

Тел.: 067-522-12-90, Алла
067-506-56-84, Анна

- ♦ Оператор на лінію
- ♦ Укладальники
- ♦ Сортиувальники
- ♦ Оператор котельні
- ♦ Завідувач складу
- ♦ Налагоджувальник
- ♦ Лаборант
- ♦ Охоронник

Цегельний завод пропонує цеглу керамічну

ДО УВАГИ СПОЖИВАЧІВ!

по ціні
6000 грн
за одну тисячу штук
з доставкою

Вся продукція сертифікована.
На кожен окрему партію
надається паспорт якості

Тел.: 067-247-99-98, 068-865-90-01, 044-209-29-94

ВАКАНСІЯ ЕЛЕКТРОМОНТАЖНИК

Вимоги:

- вміння читати елементарні схеми та креслення;
- навички роботи ручним електроінструментом;
- відсутність страху перед висотою;
- вміння працювати в команді.

Умови роботи: повна зайнятість,
робочий день з 8:00 - 18:00
Обов'язки: оперативно та якісно виконувати
поставлені майстром чи виконробом задачі.

Тел: (067) 464-79-62

БОРИСПІЛЬ «БАР'ЄРНИЙ»: ЩО НЕ ТАК ІЗ ТРОТУАРАМИ ТА ПІШОХІДНИМИ ПЕРЕХОДАМИ МІСТА

■ Тема безбар'єрності сьогодні особливо на слуху. І у Борисполі реалізується чимало недешевих проєктів, які мають на меті максимально забезпечити безбар'єрність людям, які цього потребують. «Вісті» перевірили можливість безбар'єрного пересування пішохідними маршрутами міста, зокрема, вздовж вулиці Київський Шлях, і виявили, що проблеми існують. Найбільше вони відчутні для людей із інвалідністю та для матерів із дитячими візочками. Пропонуємо екскурс деяким проблемними точками.

Ірина КОСТЕНКО, фото автора

АТБ на 35-му кілометрі відгородилося за бордюрами

Територію перед цією будівлею сміливо можна назвати рекордсменом по бар'єрності. Пішохідний перехід через вулицю Броварську з одного боку має пологий спуск на дорогу, а з боку АТБ є бордюр — не дуже високий, але проблеми створює. Поруч із тротуаром, на який виходить цей пішохідний перехід, є автомобільна стоянка, але заїхати на неї, об'їхавши виїзд на тротуар, неможливо: виїзд на саму стоянку з боку вулиці Броварської загорожений справжнім «коритом» із бордюрів — навіть машина не кожна заїде. Зазвичай те місце порожнє. Зате із самої стоянки пологі спуски забезпечені до кожної торгової точки в будівлі АТБ. Мабуть, щоб візки з товарами зручно було до машин котити.

Медична амбулаторія № 4: ні бордюру, ні пологого спуску

Проблемний точці на тротуарі перед медамбулаторією №4, який виходить на вулицю Глібова, уже не один рік. Бордюр там понижений за усіма правилами. От тільки тротуар обривається, не доходячи до бордюру. До речі, територія перед входом до амбулаторії також просить ремонту — геть поцяткована вибоїнами.

Схожа картина із тротуаром і на вулиці Френкеля. Важко сказати, чи там тротуарних плит не вистачило, коли прокладали тротуар до переходу через Френкеля, чи хтось колись давно «приробив тим плитам ноги». Але кріслом колісним на тому місці точно не розженешся.

«Долоньки безбар'єрності» встановили, а бар'єри залишилися

Йдеться про пішохідний перехід навпроти «Топольки». «Табло визивне пішохідне з індикацією «Чекайте» та з вмонтованим пристроєм звукового сповіщення» — так офіційно називаються пристрої для переключення світлофора на режим пішохідного пе-

реходу. І висота розташування пристрою правильна. От тільки через урну і ящик з піском дотягнутися до нього з крісла колісного трохи проблематично. Цю ситуацію легко виправити, а от високі бордюри навколо самого пішохідного переходу з обох боків Київського Шляху тому ж кріслу колісному подолати точно не під силу.

Тротуари з перешкодами

Таких місць, де виїзд на тротуар із пішохідного переходу упирається в бордюр, у Борисполі чимало. Зокрема, це пішохідний перехід навпроти ринку «Центральний». З боку ринку утворився цілий майданчик із подвійним бордюром, з боку вулиці Нижній Вал — бордюр один, але вищий. Щоправда, у цих випадках можна проїхати дорогою і виїхати на тротуар збоку, там пологі спуски передбачені.

Київський Шлях — не виняток. Так, бордюром «обривається» тро-

туар на вулиці Бежівка на повороті до ліцею «Перспектива». І на цій вулиці таке проблемне місце не одне.

Першочергове завдання — безбар'єрний маршрут

Під час планової наради у секретаря Бориспільської міської ради 30 вересня 2025 року директор КП «ВУКГ» Роман Шепель повідомив, що роботи по пониженню тротуарів у рамках забезпечення безбар'єрності ведуться. Щоб уточнити, на яких саме тротуарах заплановані роботи, «Вісті» звернулися до начальника головного управління житлово-комунального господарства Вячеслава Толкача.

За його словами, на нових дорогах та тротуарах, а також при виконанні ремонтних робіт обов'язково враховується необхідність забезпечення безбар'єрності. От тільки можливості таких

ремонтів сьогодні обмежені.

«Першочергове стоїть завдання забезпечити безперешкодним проїздом так званий безбар'єрний маршрут, — зазначив Вячеслав Толкач. — Це шлях, який поєднує ветеранський центр на вул. Головатого, 15 і Бориспільську багатoproфільну лікарню інтенсивного лікування. На вулиці Головатого це номери будівель 5а, 15, 20, перетин вулиць Гудзя та Головатого, вул. Гудзя, 22, на вул. Київський Шлях номери бу-

дівель 12а, 14ж, 45, 72, далі вул. Героїв Небесної Сотні, 8а, вул. Котляревського, 1 і 2. На ці роботи вже виділено кошти. Загальна їх вартість складає 246 тис. 713 грн. Пішохідного переходу біля «Топольки» у цьому переліку поки немає, бо перехід через Київський Шлях безбар'єрним маршрутом передбачений навпроти ЦУМу, але у перспективі і біля «Топольки» заплановане пониження виходу на пішохідний перехід».

РЕЗУЛЬТАТИ КОНКУРСУ З ВИВЕЗЕННЯ БОРИСПІЛЬСЬКОГО СМІТТЯ: БАЖАЮЧИХ НЕ ЗНАЙШЛОСЯ

Ірина КОСТЕНКО

Відповідно до чинного законодавства 18 серпня 2025 року було прийнято рішення виконавчого комітету Бориспільської міської ради «Про організацію та проведення конкурсу щодо визначення суб'єкта господарювання на здійснення операцій із збирання та перевезення побутових відходів на території Бориспільської міської територіальної громади». Конкурс оголошувався повторно, оскільки переможець попереднього конкурсу — фірма «Володар Роз» — відмовився підписувати договір.

Новий конкурс оголосили на початку вересня. Засідання конкурсної комісії відбулося 17 вересня, а вже 22 вересня на засіданні виконкому було затверджено протокол комісії. Відповідно до нього, конкурс визнано таким, що не відбувся, оскільки жодної пропозиції не надійшло — бажаних вивозити бориспільське сміття не знайшлося. Відповідно до чинного законодавства, виконком буде оголошувати новий, повторний конкурс, аж поки не знайде компанію, яка погодиться збирати та вивозити ТПВ на території громади.

ПОЧИНАЮЧИ З 2019 РОКУ ГІРСЬКА ГРОМАДА ЗДАЛА НА ПЕРЕРОБКУ ПОНАД 2000 КГ БАТАРЕЙОК

Андрій ЛИС

Гірська громада продовжує брати участь у екологічній ініціативі зі збору батарейок. Спеціальні контейнери вже кілька років поспіль розміщені в сільраді, навчальних закладах, соціальних установах, закладах торгівлі, амбулаторіях та відділеннях пошти громади. Для зручності мешканців громади розроблено спеціальну гугл карту, на якій позначено всі місця, де можна знайти спеціальні контейнери та бокси для збору батарейок.

За інформацією Гірської сільської ради, тільки у 2025 році громада передала на переробку 150 кг батарейок, а всього з 2019 року на переробку відправлено понад 2000 кг батарейок.

У минулому році Гірська громада офіційно почала співпрацювати з ГО «Батарейки, здавайтеся». Завдяки співпраці більше немає потреби спрямовувати бюджетні кошти на перевезення та переробку батарейок — ці витрати покриває ритейл (торгівельні мережі).

ВИДАНО КНИГУ «НАРИСИ З ІСТОРІЇ СЕЛА РОГОЗІВ: ВІД ДАВНИНИ ДО СУЧАСНОСТІ»

■ 26 вересня у селі Рогозів відбулася презентація книги «Нариси з історії села Рогозів: від давнини до сучасності». Це 640 сторінок не просто про землю, а про людські долі. «Вісті» завітали на презентацію та ознайомилися з книгою, щоб розповісти про найцікавіше.

Тетяна ЦІЛИК, фото автора

Книга «Нариси з історії села Рогозів: від давнини до сучасності» — це колективна праця педагогічних працівників Рогозівського ліцею, в якій систематизовано й узагальнено відомості про історичне минуле Рогозова, його культуру й побут. Авторський колектив книги кілька років займався пошуками, дослідженням матеріалів та написаннями розділів, які було долучено до книги. Книга рекомендована до друку вченою радою Університету Григорія Сковороди в Переяславі та науково-експертною радою Міжнародного освітнього фонду імені Ярослава Мудрого.

В перших чотирьох розділах нарисів про Рогозів можна дізнатися, що було на цих землях від палеоліту і до XVII-XIX ст. Місцевість бере свій початок ще з пізнього палеоліту і пройшло довгий шлях. Про насичені подіями минуле предків рогозівців дізнаємося завдяки археологічним дослідженням пам'яток старовини. Так, наприклад, на околицях Рогозова були виявлені скіфські поховання. У книзі можна прочитати про знайдені на території Рогозова залишки скелета мамонта доби пізнього палеоліту, про знахідки скарбу металевих виробів XI-XIII століття, про Рогозівський курган скіфських часів на південному сході села. Прикро, та на час написання книги авторський колектив книги ніде не знайшов відомостей про дослідження рогозівських курганів. Ця історична сторінка ще не досліджена вченими.

Про історію поселення на місці Рогозова часів Русі, а також про його володарів свідчать писемні джерела: монографії, архівні документи. Найдетальніше це висвітлено в «Очерках Переяславской старины» А.В. Стороженка, що базуються на архівних матеріалах, зокрема на актах Люблінського трибуналу. З праць Стороженка автори книги дізналися

про володарів земель, на яких розкинувся нинішній Рогозів: Лозок, Олізарів, Суріних. На четвертому поколінні, як стверджує дослідник, чоловіче потомство Олехна Сахновича, який володів рогозівськими землями у 1440-1445 роках, перестало існувати й володіння перейшли до Лозок: йдеться про те, що другу частину добра отримав київський писар Іван Васильович Лозка. Заселена територія Рогозова була між 1586-1624 роками. У той же час інший документ, зокрема акт Люблінського трибуналу за 1624 рік, містить згадку про козаків, що проживали у маєтках Суріна, і доводить — вони є нащадками того населення, що боролось з татарськими погромами у 1250-1500 роках.

Непростими для рогозівців були часи підданства Лозкам, Олізарам і Суріним. Мабуть, тому подальша доля Рогозова пов'язана з Вороньківською сотнею. Село Рогозів перейшло героїчну добу козацтва. Саме тому «Нариси з історії села Рогозів: від давнини до сучасності» не оминули увагою роль, яку відіграли в його історії відомі козацькі роди: Сомки, Берли, Сулими, Томари, а також участь жителів села у визвольних подіях цих часів.

Архівні дані свідчать про те, що до реформи 1861 року більшість жителів села Рогозів були козаками та кріпаками. Реформи кінця XIX століття сприяли утвердженню товарно-капіталістичного виробництва, але при цьому селяни залишалися нижчим станом (класом): сплачували подушний податок, відбували рекрутчину, підлягали фізичним покаранням.

Перші згадки про освіту с. Рогозів автори книги знайшли в «Пам'ятній книжці Київського ученого округу» за 1890 рік. Там повідомлялося про відкриття однокласних земських училищ на Бориспільщині. Рогозівське училище Рогозівської волості було засноване

• Авторський колектив

в 1876 році. На той час йому підпорядковувалися Старинське, Глибцьке і Любарецьке училища.

Після жовтневого перевороту 1917 року на території Російської імперії після приходу до влади більшовиків в Україні почався національно-визвольний рух за створення своєї самостійної держави. Одне за одним спалахували повстання проти встановлення більшовицької влади. Бориспільщина також чинила спротив більшовицькій владі. Документальні архівні дані свідчать про те, що рогозівці були активними учасниками спротиву. Особливу увагу викликає кримінальна справа повстанської організації «Олексівців», в якій за даними протоколу допиту урядовця Борисполя Іван Чепілко. Повстання було придушене, керівники комітету, в тому числі і Іван Чепілко, були арештовані і присуджені до розстрілу. Учасниками повстання були і рогозівці.

Далі всю Україну покрив жах репресій, розкуркулення. Не оминув він і Рогозова, що описано в нарисах про село. Цей розділ книги побудований на спогадах очевидців тих страшних подій, на переказах їхніх дітей та онуків та даних архівних матеріалів, судових справ, які показують жорстокість і насильство, якими керувалася сталінська влада по відношенню до селян. Слід зазначити, що відповідно до архівних даних, у селі Рогозів протягом 1929-1930 років були «розкуркулені» і вислані за

межі України понад 70 рогозівців. Нещадні репресії не обминули і жінок Рогозова.

Голодомор — одна з найтрагічніших сторінок історії, яка не оминула жителів села Рогозів. Написи про цей час побудовані на спогадах рогозівців, які пережили страшні часи та особисто були свідками трагічних подій історії.

Зібраний список жертв Голодомору села Рогозів 1932-1933 років, але він може бути неповним, бо дослідження належним чином не проводилось.

Трагедія українського народу продовжувалася і в 1937-1938 роках. Масові репресивні операції, які проводила радянська влада, за задумом Сталіна мали завершити двадцятилітню боротьбу з так званими «ворогами народу». Про сумні долі рогозівців, які потрапили під шквал цих репресій як «шкідники народного господарства» та «вороги народу», за що були розстріляні та вислані до сибірських концтаборів, можна прочитати на сторінках книги.

Війна 1941-1945 років також увійшла в кожен рогозівців. Упорядники книги вирішили закарбувати цю історію краю, опублікувавши у нарисах листи рогозівців. Вивезення населення до Німеччини у ті часи набуло величезних масштабів. Людей ловили, влаштовували масові облави, вивозили під конвоєм, піддавали жорстокими репресіям. Перебуваючи на чужині, рогозівці писали листи своїм рідним, і ці листи більше вісімдесяти років знаходились в архівах КДБ СРСР, а згодом в архівах СБУ. Такі послання — це яскраве відображення трагічних доль рогозівців, що весною 1942 ро-

ку були вивезені на примусові роботи до фашистської Німеччини.

Під час роботи над написанням книги авторським колективом в архівах було знайдено ще близько 300 імен воїнів Другої світової війни, які не повернулися з фронту, яких немає на плитах Обеліску Слави у Рогозові, їх імена також планується увіковічити у майбутньому для нащадків.

Сьогодні, через десятиліття, на українській землі знову йде війна. Нове покоління воїнів захищає державу від російського агресора.

Зараз у Рогозові на обеліску високо вгорі майорить жовто-блакитний прапор України. І, на жаль, біля кам'яних пам'ятних плит з іменами воїнів Другої світової війни постають нові щити з героями війни Росії проти України, які до останнього подиху боролися за свою землю:

Анатолій Радченко,
Олександр Бунін,
Олександр Нестеренко,
Сергій Соченко,
Володимир Чорниш,
Максим Штефан,
Анатолій Корнієнко,
Микола Попович,
Олександр Кривохижа.

Вони стали щитом для всієї України, для кожної домівки. Їхні серця зупинилися, щоб жила Україна.

Ось такими виявилися «Нариси з історії села Рогозів: від давнини до сучасності» для журналіста «Вістей». Звісно, кожен, хто читатиме цю історію на 640 сторінках, знайде для себе щось особливе, що вразить його до глибини душі. Тому однозначно можна сказати, що це книга, яку варто прочитати. А придбати її примірник можна у Рогозівському ліцеї.

ВИКОНКОМ ГІРСЬКОЇ СІЛЬРАДИ ПРОЗВІТУВАВ ПРО ДОПОМОГУ ЗСУ ТА ПІДТРИМКУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Андрій ЛИС

Виконавчий комітет Гірської сільради прозвітував про допомогу військовим частинам за останні 5 місяців (з травня по вересень 2025 р.). Відповідний звіт оприлюднено на офіційній сторінці сільради.

Так, відповідно до цієї інформації виконавчими органами Гірської сільради та КП «Горянин» було закуплено та передано до військових частин наступні прилади, медичні товари, техніку та товари широкого вжитку:

- 6 квадрокоптерів DJI Mavic 3 Pro;
- 1 приціп А8-5021 Практика (СК2, А);

- 1 тепловізійний приціл INFIRAY RICO 2 RH50R;
- 6 квадрокоптерів DJI Mavic 3 Thermal;
- 1 інверторний генератор Könnor&Söhnen KS 6000iE S;
- 10 FPV дронів «ГЕНЕРАЛ ЧЕРЕШНЯ» 10»;
- 2 3D-принтери Bambu Lab X1 Carbon;
- 2 офісних принтери Bambu Lab (з функцією 3D-друку);
- 111 кг пластику для 3D-друку (PETG та PLA);
- 1 тепловізійний приціл Pulsar Thermion 2 LRF XP50 PRO;

- 1 принтер Canon i-SENSYS MF3010 EUR;
- 182 фундаментні блоки ФБС 12.4.6Т В15;
- 2 мобільні системи РЕБ «WAVE-GUARD»;
- 1 портативний пристрій РЕБ НУМО XL;
- 3 ігрові ноутбуки MSI Thin 15 B12UCX;
- 8 відеокамер Hikvision DS-2DE2A404IW-DE3;
- 2 системи РЕБ «Сейф-7»;
- 3 автомобільні РЕБ «Щит-2»;
- 1 симулятор критичної кровотечі Easy Practice;

- 1 тренажер для тампонади та турнікета True Clot;
- 10 ампул штучної крові Easy Practice;
- 1 модель імітації осколкового поранення Easy Practice;
- 4 комплекти лонжеронів для БпЛА;
- 4 акумулятори 6S10P 35000 mAh Li-Ion;
- 3 міні АЗС БЕНЗА 40/60 л/хв;
- 1 колонка для пального БП12-50;
- 2 квадрокоптери DJI Mavic 3T Enterprise (Thermal);
- 87 плащів (пончо) анти-тепловізор;

- 1 рефрижераторний напівприціп ROLFO S3363FR;
 - 13 FPV дронів-камікадзе «SHURIKEN 10»;
 - 2 хаби Autel;
 - 6 акумуляторів Autel EVO MAX 4T.
- Крім того, були здійснені виплати військовослужбовцям та їх родинам за спеціальними програмами підтримки:
- УБД – 6 534 611 грн (83 особи)
 - Турбота – 905 801 грн (91 особа)
 - Добробут – 870 780 грн (168 осіб)
 - Премії до Дня Незалежності – 600 000 грн (230 осіб).

БОРИСПІЛЬ МИНУЛОГО У СПОГАДАХ ЛІДІЇ ШУЛЬГИ

■ Лідія Шульга (дівооче прізвище Щегель) народилася у 1936-му році у Борисполі. Її доля схожа на долю сотень та тисяч українських жінок: війна, важке повоєнне дитинство і юність та тяжка праця. Незважаючи на вік, вона досі вправно порається по господарству, не втрачає оптимізму та має добру пам'ять. Історія її життя — у матеріалі «Вістей». Як і розповіді інших жінок-старожилок міста, передаємо її спогади мовою оригіналу — бориспільською говіркою.

Наталія ТОКАРЧУК,
фото з родинного альбому
родини ШУЛЬГІВ

Роки війни

«Хата наша стояла коло левади між Груздивкою і Козерівкою, а дійти до нас можна було з обох цих вулиць — із центру через старий базар, і прямо по вулиці додому. Але ближче ми були до Груздивки, тому адресою нашою вважалася Груздивка. Потім, як уже присвоювали після війни нові адреси, то це вже був провулок Матросова.

Дівоче прізвище моє було Щегель, а батько був із роду козаків. Материн батько — Йосип Прожейко — тоже був козак, сам він десь із центру. А баба Марфа, його дружина, із Олексянки, зі Свідрів.

Як війна почалася, було мені 5 чи 6, а брату було 2 годіка. Така левада була велика коло нас і росли тополі високі. Мама там корову і телицю прив'язувала, то забрали німці обох. І собаку вбили. Собака був у нас дуже розумний. Було, побіжить по сусідах, і то молока бутилку принесе, то чавун із чимось притягне. Мама, було, й лає його, кричить на нього: «Не носи, не нада», а він все одно тягне все. І убили його німці.

У баби Масіихи у провулку на городі викопали чоловіки глибокий-глибокий окоп. І туди всі збігалися, коли бомбили. А в нас погреб був коло хати, то ми сиділи в погребі — мама, я і братик маленький. А батько, не знаю де був, мені не казали — чи в партізахах був, чи ще де. Але було навідується до нас. І якось привів раненого до нас у погреб. А була в нас на вулиці така Марія Качайло. Казали, її чоловік був ізменник родіни, але це так балакали, а чи правда, я не знаю. Вона все ходила по вулицях, і тут прийшла до нас, і в погреб. А там цей ранений лежить. І я так

добре запам'янала, що вона з його знімає туфлі і мамі каже: «Вони йому вже не нужні будуть». І зняла туфлі і пошла. А тоді щось увечері прийшов батько. Він ввечері, смерком, було, прийде на яку годину чи пів години, і побіг. Мама йому розказала. То він зняв свою обувку, надів на нього і повів лісами на Київ. Я тільки запам'янала, як він сказав мамі: «Я його довів до Дарниці, а він там уже дорогу знає, бо він київський». Я, було, маму питаю, хто це, чому він пішов, а вона каже: «Тобі ще цього не треба знать», і все. Коли на другу ніч приходять німці. А нас батько повів до баби Масіихи в окоп. Сказав наш погреб закрити і навіть не навідуватись туди, сидіти поки в окопі з іншими людьми. І на наступний день прийшли німці до нас у двір. А коло нас жив Момот, старий уже дід, так він наглядав. Потім сказав, що прийшли, погреб відкрили, щось белькотали по-своєму і пішли.

А ми в окопі якраз сиділи. Він був дуже великий, глибокий, і зверху засипаний. Так як ото в піч чавуни ставлять, так ото така дірка була в землі, і ми залазили. Мама з нами як прийшла, було там вже багато людей, і вона сіла скраю. Коли біжить німець. Дьорнув гранату і кинув, і побіг. І мамі в пелену. А мама Валіка малого держить на руках. То вона за ту гранату і кинула на вулицю, вона й бухнула.

Вже як я велика була, то розповідали, що Качайло сам був із Турукаловки, був він поліцаєм, і з німцями потім поїхав. Тоді багацько таких було. Один поліцай у центрі був, потом після війни товар із бази конем возив. Про Бубона з Бежівки тоже казали, що був поліцаєм, були такі слухи.

А ще майже кожну ніч у нас ночували брати мамині з Турукаловки. Тільки смеркло, вони поприбігали, бо вночі поліцаї ходили, ловили

хлопців і дівчат, щоб у Німеччину вивезти. Мама з батьком їх ховали за піччю, а скраю самі лягали. Вдень хлопці удома ховалися. У них були дві глибокі ями, в яких тримали кролів. Як тільки чують, що собаки гавкають — у ту яму, до кролів. Літом в городі тої ями і видно не було. А сестри їхні на роботу щодня ходили, до німців. Тоді це обов'язково було, не можна було не йти.

А як відходили німці, все палили. Після пожару ми прийшли — хати немає, згоріла, сараю теж нема, худоби нема. І Груздовка вся спалена, немає ні хат, нічого. Куди йти? Материна мати, баба Марфа, на Туркаловці жила, отам аж під Мартусівкою. Пішли ми туди, і з нами батьків батько, дід Нікіфор. Зараз там воєнгородок, а тоді не знаю, що було, але самолюти там стояли і взлітали. То ми пішли туди жити. Там сім'я велика була теж. Баба Марфа і дід Йосип, дядько Костік і дядько Микола ще були молоді, а дядько Василь і дядько Павло були на війні. Дві тітки були молоді ще. Воєнгородок був близько, і дуже багато солдатів приходили ночувати. Їм стелили соломі, а на соломі тряпки та простині, що було. І діду Нікіфору теж там коло них стелили. Ще війна не кончилась, як він помер. То батько взяв на почі, де він устроївся на роботу, коня, приїхав, і одвіз на Коломичівське кладбище.

Отак ми живем, війна наче вже вщухає, і тут прийшов дядько Павло додому. А баба Марфа його не познала, думала, якийсь солдат прийшов. Та й питає: «А чого ж ти сам, а де інші хлопці?» А він дивиться на неї і каже: «Мамо, ви мене не познали?» Як кончилась війна, і дядько Василь прийшов додо-

му, батько навіз матеріалу, і почали ми хату знов будувати на Груздовці, і через рік десь і перебралися туди.

Про війну часто потім згадували, ще десятки років після неї. Багато хто був у Германії, на примусових роботах — і родичі, і сусіди. Як зійдуться на День Перемоги, та кожен розповідає, а ми тільки слухаєм і плачемо».

Повоєнні роки та навчання у школі

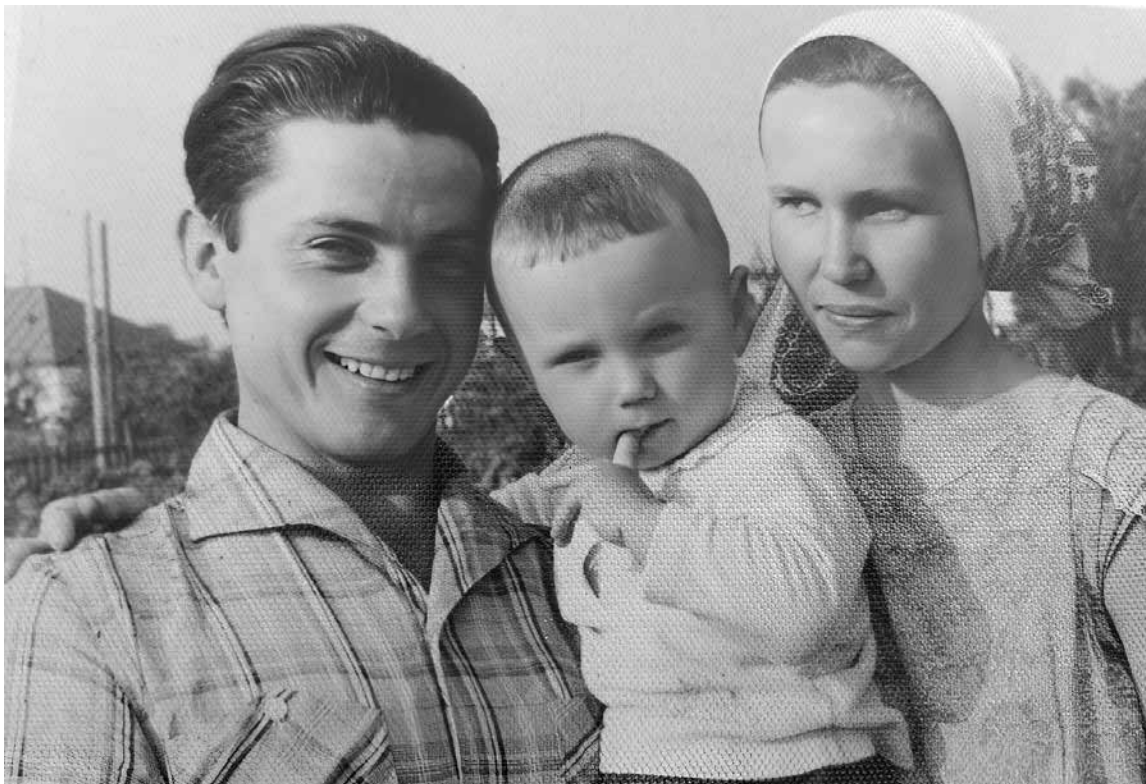
«Пам'ятаю, по базару із Сеньківки Борис такий ходив зимою, босий, і все, було, співає. А як побачить яку молодичку — і побіг за нею. І поки він її не поцілує, на своє місце не прийде. Сорочка на ньому така довга, брюки широкі, і босий, без фуражки, без нічого. А на дворі ж холодно, зима. І що мені запомнилося, він усе співає: «*Їжте булку, їжте мед, і дивіться наперед. Як устане китаєць, буде світові кінець*». А мені було 10 років, не могла зрозуміти, чого він так співає. Війна ж уже пройшла.

І пошла я в школу. А школа була в нас, як із Груздовки виходить на Козерівку. Ну яка школа, хата обикновена, через городи пройдемо — і школа. І тут у перший клас приходять до нас ота Марія Олександрівна Качайло учителювати. В класі нас було не знаю скільки душ. Мені мама платок дала, книжки зав'язувати. Чорнило не у всіх було, то хто карандашом, хто чорнилом писав. А ще у кожного були воші. Було, сидиш на уроці, дивишся, а вона лізе по спині в когось. Страшно. Батько мій десь душового мила роздобув, то виводили.

Якось на Паску мене мама в цер-

кву взяла, подивиться. Церква була на Яцютовці, її ще потім спалили. А тоді приходжу в школу, а вчителька пише мені в зошиті, щоб батько прийшов. Я наче нічого поганого не зробила, не могла пояснити батьку, чому його викликають. То він в обідній перерив прийшов. А вчителька йому й каже: «Ваша дочка ходила в церкву. Хіба ви не знаєте, що це не можна робить?» А батько на неї дивиться, а тоді каже: «А ти знаєш, хто ти така і хто твій чоловік? Його й досі немає. Всі ізменники стоять на учоті, а твій утік». Нічого вона йому на те не сказала, але більше мене не чіпала. Я ж була похрещена, а Валік і Жора ні, і мати переживала через це. У неї вся сім'я віруюча була. І як пост, то постовали всі, тільки меншим молока трохи давали.

У 3-й клас я вже в першу школу пішла, у центрі. Тоді ми вже стали трохи веселіше жити, батько корову купив. Наша сім'я голоду не знала ніколи. У нас батько такий добрий був, царство йому небесне і мамі, вони так беспокоїлися за дітей, щоб і молоко було, і м'ясо, і щоб усе було їсти. Батько все, що треба, і дістане, і привезе. Сарай такий змайстрував, очеретом укрит, там стояла корова. І поросят купив двох. Одне кололи на Різдво, а одне на Паску. Заколе, поріже, на базар ніхто нічого продавати не носив. У нас жив поляк один, Красуцький, добре м'ясо коптив. Окороки, почерьовка, ошийок, усе коптили. Мати на хаті марлюю чи білими простинами пообв'язує на літо, щоб муха не тронула. Потім полізла, нарізала, прокип'ятила, і можна їсти. Зараз такого немає. Добре було дуже. Ще ковбаси наробить, жиру на топить, позаливає, в погребі поста-

вись. Ми не голодовали. Що в нас не було, то тільки хліба. Хліб був по карточках. Як привезе мати дві хлібини українських, дві-три сельодки копчені, то таке смачне, їсиш і хочеться. Зараз нема такого копчення. А люде були що й голодовали. У нас подружки були Валя і Вера Паліхови, часто прибігали гратися. Нам уже й обідать пора, а вони все гуляють. То мама їх звала обідать, вони їли, а тоді вже додому бігли.

Про голод 30-х років батьки мені нічого не розповідали. Казала мама тільки, що у баби Марфи город дуже великий був, до самого воєнгородка смуга тягнулася від Мартусівки. То було насаджують і пшеницю, і все, і ховають у мішках на хаті. А як знайшли й забрали, то вони годі ховать на хаті, а зробили підпіл, і вже там ховали. І як заріжуть поросю, то сало теж під полом ховали, нори такі робили під хатою.

Вже як пішла я в старші класи, так тоді нам у школі вчителі розказували про голод, і по радіо говорили».

Побут та господарство

«В мене було 5 братів, і я лише одна дівчина. Сім'я була весела й дружна, а батько й мати дуже хазяйновиті. Мати в нас була трудяка, і мене годов з 12-ти теж заставляли робить. Тримали корову, поросят. Мама в Київ їздила торгувати городиною, а я по хазяйству — полоть, і все робить. Інколи й мене брала торгувать, а мені так сподобалося, що я пішла після школи в продавці. Як приїжджали в Київ на базар, то мама каже, було: «Ти, Ліда, торгуй, а я поорудую». Це так називалося дістати щось: булочки які, чи ще що. А додому ми їхали здоровою грузовою машиною. Було, мати залізе, а я стою і руку тягну, мама за руку вхопить і кидає мене в кузов. А дорога була страшна зразу після війни: такі ями, вибоїни, скільки людей гинуло тоді в аваріях на тих машинах і дорогах. А вже пізніше до електрички ходили. На плечі взяли мішечок, в руки кошолюк, і пішли. А тоді батько купив велосипед, Валік підріс, то, було, велосипедом одвезе, ми поїдем поторгуюм, і назад цим поїздом вертаємося, а Валік нас ждав. Літом мама для нас усілякі фрукти купувала, нічого не жаліла. Ми ніколи ні в чому не нуждалися.

А одне врем'я стало так, що топить нічим. Батько з мамою на полику спали, а ми з братами на печі. Утром встаємо, а вже так холодно, що вода у відрі замерзла. Що ж тої

печі, поспробуй протопить.

То ми з Валіком беремо мішки і у Бортничі їдем електричкою збирать шишки. Бувало, що мішок шишок на пероні останеться, не вспівали в поїзд закинуть, бо він зупинявся буквально на секунди. Чотири мішки поки запхаєш, а поїзд вже їде. То я бігом Валіка заштовхую, а сама біжу і по ступеньках за-скакую теж.

А літом їздили торф копати, машиною із пошти. Батько робив там, і брав мене й Валіка. Якось машину нагрузили і поїхали відвезти торф, а нас із Валіком оставили ждять. А там траншеї такі великі, і в них вода і качілки ростуть. В мене плаття було зелене в дрібну-дрібну таку квіточку. Мені захотілось качілоком нарвати, як плигнула я в ту торф'яну канаву, а там по груди води. І мене туди далі тягне, вже й руки там. На щастя, повз якийсь дядько на коні їхав. Валік кричить, і я кричу. Так він під'їхав, пугу намотав на руку і кинув мені. А я не можу впіймати. То він підліз ближче, іще кинув, аж поки витяг мене — вже без взуття, в болоті осталося. А так би і я осталась у болоті. Пиляли б торф, і дівчину порізали б колись, та й усе...

Торфом топили, шишками, де ті дрова, дерев не було. А як вийти з провулку, була хата, там жили ще одні Щеглі, а звали їх по-вулично-му Лахва (чи Лафа). Вони по лісах їздили, дивились, де рубали дерева, а тоді їхали туди і корчували корені (кічки). Кічки рубали й продавали, ними теж можна було топити. То мама в них інколи купувала дрова, як не ставало торфу й шишок.

Важко було, але головне, що ми не голодовали. А були люди, що й куску хліба раді були.

У школі теж топили грубу. Якось я стала погрітись, і плаття згоріло ззаду. Я плачу, то вчителька привела мене додому, щоб не лаяли. А мама швачка була, в неї і машинка була швейна — прилатала кусок якийсь, і на другий день я вже в школу пішла в тому ж платті. До мами вся вулиця носила шить.

А на ноги що було. Лапті, тапочки такі. Самі шили, з чого було. Літом босі бігали. На леваді теплінь, гарно, гусят пасемо і яйця збираємо, розкошуємо. А на зиму мама валянки нам пошила. Я, було, прийду з школи, а Валік уже жде. Я валянки зняла, Валік надів, і пішов теж у школу.

А як замерзне левада, я надіну валянки і їду покозатися. Прийду,

надіває Валік і теж пішов козатися, а я в око дивлюся. А раз сусіди на леваді зробили таку латину здорову з колесом — воно крутилося, до нього чіплялися і каталися по льоду. У матері була юпка така шерстяна плісирована. Наділа я її і пошла кататися. І докаталася до того на тому колесі, що од юпки тільки пояс-сок остався.

А солодоців тоді не було, як зараз. Банок не було, замість них сулії 3 і 4 літри. Мама накидає туди вишень, смородини, сахаром засипле і на окні поставить. Воно грає потім. Як батьків немає дома, ми з Валіком до банок. Наллєм соку, попили, а туди води. І так не один раз. А воно ж тоді не те получається. Або сахар понаходим у кусочках погрізем.

А ще в нас був колодязь і дуже добра вода. Так, було, аж із вокзалу приходять по воду з суліями. Поналивають, у дві руки, і пішли. Колодязь старий дуже, із зрубу, з гу-саком (журавлем)».

Роки юності

«Після школи год я була дома. Була в нас сусідка Уляна, теж Щегель, але на неї казали МаркісИ чи Маркіска. То брала мене у найми. До діда Прохора і баби Прохорихи Масіихи копать. Були у них сини Федор, Василь і Іван. Федор і Василь були в Києві. А Іван учився на машиніста поїзда. Потім теж одружився на дівчині з Груздівки і поїхали в Київ жить.

І вдома роботи багато було. Мати в Київ поїде, я корову подою, Федору Головку (пастуху) наллю молока, пів буханки хліба, вижену йому корову. Батько був листоношою. На обід прийде, то треба піч розтопити, їсти наварити. А в суботу піч помазати треба, поли повимивати, іншу роботу домашню поробити, корову попорати і сіянки ще корзину пов'язати пучечками.

А увечорі з дівчатами на вулиці збиралися. Тоді як було: зберуться дівчата на кутку, а тоді й хлопці приходять, на гармошці грають. Було, посходимось і танцюємо аж до 12-ти. А мати з батьком були дуже строгі. Особливо мати — як у 12 не прийду, то піде до колодеця шукати, а треба, то і на центр побіжить. У центрі теж танці були, в парку. Там я з чоловіком своїм і познайомилася якось.

На танці я з подругами ходила: з Ніною і Надьєю Сіренковими, Галюю Гачишиною, Женьою Новосельською, а ще до Колосів щолі-

та приїжджали з Ленінграда дві дівочки, Света і Емма. Емма, пам'ятаю, страшно як любила вареники з клубникою. Ми ще з нею пісьма писали одна одній. В кіно ходили. На проводах (виряджанках) в армію теж гульня була, там часто знайомилися дівчата з хлопцями.

Потім пішла я на курси товароведів-продавців. Поїхала в Київ учитися, і жила там. Кончила курси, пішла на роботу в сільмаг. Було це мені 17 чи 18 год. Спочатку біля прилавку стояла, коло продавця, на питання покупців відповідала. Після практики мене поставили на розвозку надворі. Тоді витягували на вулицю розвозку-каляску — трохи парфумерії, трикотажу трохи, отаке, і я під сільмагом цим торгую. А ввечері завозять те все всередину. А тоді мене забрали в універмаг, поставили в готовню (відділ готов'я, тобто готового одягу — ред.)».

Заміжжя і діти

«Познайомились ми з Михайлом, чоловіком моїм, на танцях. Трохи повстрічалися, а потім він послав сватів, посватали мене. Розписалися ми, і тут 4 лютого 1962 року в мене помирає батько. А брат Жора в армії був. Мати просила свекруху перенести весілля хоч на пів року, але та настояла робити свадьбу. Каже: «Я все купила, в мене все є, і ми Ліду після 9 днів заберем». Приїхали, мене забрали, свадьбу зробили — прийшли дядьки, тітки і баби Марфи сестра з дідом. І прийшли з універмагу дівчата Катя Цілик і Маша Ламаш, принесли ковра на стелю. А вдома не робили нічого. Оце така в мене свадьба була.

Прізвище в мене стало Шульга, а переїхала я в хату чоловіка на Бежівку. Казала свекруха, на вулиці поміщик Бежов колись жив, у нього були великий маєток і земля по праву сторону вулиці. Тому вулицю так і називали. Із свекрухою я жила дуже добре. 22 роки прожила з нею. І невісткі мені були як сестри, дві Берки. Усе їм могла розповісти, завжди радилася з ними.

Свекруха дітей няньчить, їсти наварить. А тоді вже до мене перейшов обов'язок їсти варити, а свекруха лише дітей допомагала глядіти. Поважчало мені, попросилася на роботі і перейшла на базар, там був павільйон універмагу. Там було легше, бо поторгувала до обіду, а тоді додому хазяйнувати.

На Сіриківці на озері кожної зими каталися діти — на санях, на

коньках. Бувало, йду з роботи — а там їх тьма, і льоду не видно. Якось приходжу з роботи та й питаю свекруху: «А де малишня?» А вона й каже: «Знайшли твою краску (помаду), понакрашувалися, на коньки, і пішли на Сіриківку». Ота помада — то єдине, що я використовувала із догляду і косметики. Ніколи ні крему, ні пудри, нічого зроду не було. Дівчиною не користувалася й помадою, а потім уже бачу — невісткі брови підводять, губи красять, то я й собі помаду купила.

Вже як двоє дітей у мене було, Саша і Серьожа, і була я вагітна третім, пішла якось я до мами. Та щось пожалілася на чоловіка. А вона дивиться на мене та й каже: «Ти, може, й нужна ще комусь будеш, а от твої діти не нужні нікому. Твої діти будуть попишачами. Бачили очі, що купляли, тепер їжте, хоч повилась-те. Іди і живи, кряч по-шульгівськи. Роби і кохай дітей». Поплакала я на її слова, та й пішла додому. З того часу й крячу я по-шульгівськи вже майже 70 років.

10 год болів чоловік, гледіла його. Був паралізований після інсульту. Майже 14 год як нема його, а я все крячу по-шульгівськи.

Як родила я третього, то в універмазі сказали, щоб пішла получила допомогу. А мені так соромно було, то я й не пішла. Думаю, самі заробимо, не буду брать нічого.

50 соток города було у нас, три городи: Шульгівський, Кривошийів і Тильчин. Свекруха вмерла у 82 роки, на Миколая, навесні, я осталася одна на всю ту землю. Чоловік кожен день на роботу, а я ще не на пенсії була. Вова, третій син, якраз ішов у перший клас. Двоє кабанів, двоє підсвинків. Куди мені на роботу ще йти? Раніше, коли ходила на роботу, бариньою себе відчувала. Свекруха дітей у школу виряджала, зустрічала, а тепер як? Мішка, чоловік мій, каже: «Розщитуйся, ти ж зовсім упадеш». Сам він у сберкасі робив, а потім на Сортнасіннеовочі на Промені. То я пішла з роботи, і вже тільки хазяйством і дітьми займалася.

На городі 30 дуг було. Усе треба було обробить, обполоть, зібрати, вивезти, продати. Отака я була хазяйка. Вже синів двох як одружила, стало менше городу, мені легше стало. А молодший Володя женився, вони вирішили один участок продать, Тильчин. То я тільки перехрестилася і кажу: «Забирайте». А ще трохи часу пройшло, вулицю надумали тут робить. Як прийшли землю різати, то що тут робилося, страшно... Одна сусідка кричить, землею кидається, з другого боку сусід кричить, що не віддасть землю, бо тут його пуп закопаний. То я кажу сусідам: «Як вам мало, то копайте в мене, мені хватить».

В 2023-му ще пахала я на городі. Сини допомагали: покопають, картоплю допоможуть посадити, поливають. Вони в мене молодці, працюють, як я.

Раніше мене в Київ возили торгувать, а потім відмовились. Кажуть, 80 год тобі вже, куди возить, соромно. То я ще трохи поторгувала в Борисполі, а тоді перестала. Після 2024-го року вже нікуди, не хочуть діти. Позакопували стовпчики, відгородили частину городу і кажу, що цього хватить. Посадили квіти, навели красу. То я зараз тільки бур'яни полю та піони вирощую, маю кілька десятків кущів. Півтори години попрацюю, потім відпочину. Отаке моє життя».

НА РОЗІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ТА НИЖНЬОГО ВАЛУ БУДУВАТИМУТЬ СПОРТКОМПЛЕКС?

Ірина КОСТЕНКО, фото автора

На розі вулиць Нижній Вал та Європейська ще рік тому знаходився приватний одноповерховий будинок з присадибною ділянкою. Сьогодні будинок знесений, а ділянка очищена від залишків будівель і рослин та обгороджена під будівництво. Роботи поки не почалися, відсутня й інформація про майбутню споруду, але очевидно, що це не приватний будинок.

У відповідь на запитання «Вістей» щодо мети будівництва заступник Бориспільського міського голови Дмитро Гопанчук повідомив, що зазначена ділянка знаходиться у приватній власності і, за наявною інформацією, там має бути споруда спортивного призначення. Також, за його словами, власник ділянки вже отримав містобудівні умови та обмеження.

У свою чергу, начальниця управління містобудування і архітектури Тетяна Харитонюк розповіла «Вістям», що відповідно до детального плану території, який був розроблений раніше, визначене місце призначене під будівництво спортивного комплексу. Відповідно, замовником отримані містобудівні умови та обмеження на будівництво спортивного комплексу з приміщеннями багатофункціонального призначення.

«Документи на будівництво бу-

ли видані чітко у відповідності до містобудівної документації. Чутки про те, що там будуватимуть черговий супермаркет, не мають підстав.

Містобудівні умови видавалися саме на спортивний комплекс — магазин там не передбачений», — наголосила Тетяна Харитонюк.

У СЕЛІ СУЛИМІВКА ЯГОТИНСЬКОЇ ГРОМАДИ ПРОПОНУЮТЬ ДВА БУДИНКИ ДЛЯ ПРОЖИВАННЯ ВПО

Андрій ЛИС

Два будинки для безкоштовного проживання (з можливістю подальшого викупу) підготовлено громадською організацією «ВПО України» в селі Сулимівка, що належить до Яготинської громади (не плутати з однойменним селом Сулимівка Бориспільської громади). Про це повідомив народний депутат України Олександр Федієнко на своїй офіційній Фейсбук сторінці.

Село розташоване лише за 15 км від залізничного вокзалу та 12 км від центру міста Яготин. У селі є дитячий садок, школа, два магазини, відділення пошти, фельдшерсько-акушерський пункт.

Пропонується два будинки з різними умовами проживання.

Один із будинків призначений для проживання родини з дітьми. В ньому зроблено сучасний ремонт, є газове опалення, водопостачання, каналізація (вигріб-на яма). В будинку 3 кімнати, передпокій, кухня, їдальня, санвузол з душовою. Умови поселення — робота у фермерському господарстві та навчання дітей у місцевій школі. Доступні наступні вакансії: тракторист, водій, доярка, електрик, комбайнер.

Другий будинок призначений для проживання людей літнього віку. У ньому простора кімна-

та з піччю, веранда-кухня та передпокій. Опалення газове, вода в колодязі. Жодних зобов'язань до людей, які будуть проживати, не вимагається.

Проживання у будинках безкоштовне, сплачуються лише комунальні послуги.

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

ЩЕБІНЬ, ВІДСІВ, БЕТОН ПІСОК, ГРУНТ, ГНІЙ

Вивезення буд.сміття

Тел.: 096-876-66-67 097-127-66-05

ПЦ_АВ №476495 МТЗВ вид 16.06.2009 р.

13 жовтня 2025 року будуть проводитися річні збори уповноважених членів КСП «Великодиммерське» за адресою: смт Велика Димерка, Броварського району, Київської області об 10:00 біля приміщення Укрпошти. Уповноваженим членам КСП мати при собі трудову книжку та паспорт громадянина України. Порядок денний зборів: доповідь голови КСП про діяльність підприємства; розгляд заяв про виключення членів КСП.

У зв'язку із встановленням меж земельної ділянки з кадастровим номером 3210500000:10:025:0136, що знаходиться за адресою: Київська область, м. Бориспіль, вул. Київський Шлях, 102, просимо землевласників/користувачів суміжних земельних ділянок бути присутніми при встановленні меж 04.10.2025 року о 10:00.

ТОВ «ГЕО-ЮНІТ» тел: 063-322-02-02

ПАМ'ЯТНИКИ ВИРОБИ З ГРАНІТУ ВИСОКОЇ ЯКОСТІ

•Огорожі з граніту та металу

•Комплекси з граніту та обкладання тротуарною і керамічною плиткою

•Професійне художнє оформлення

•Установка, монтаж та доставка

м.Бориспіль, вул.Січнева, 40

Тел.: (4595) 6-03-02, 0-66-909-96-69, 0-63-604-26-78

Швидка доставка новин

ВІСТІ вже в Telegram

Скануй

ЗДАЮТЬСЯ В ОРЕНДУ

БІЛЬБОРДИ

(067) 238-88-58 (067) 353-62-96

АКЦІЯ

з 01.01 до 31.12.25 р.

3000 грн

3300 грн

3500 грн

3800 грн

Постійна акція — пав'ятники з натурального граніту від 800 грн комплект. Доставка граніту без посередників з кар'єрів Житомирської обл. (Коростийського р-ну)

НЕРУХОМІСТЬ

продам

Бориспіль

Торгівельний вагончик, металевий, ціна договірна. Тел.: 0 98 4567206.

куплю

Бориспіль

Терміновий викуп за ринковою вартістю нерухомості, землі, паїв. Проблемна, кредитна, без документів, з боргами. Швидкий розрахунок. Безкоштовна оцінка реальної вартості. Тел.: 0 50 6201019.

1,2,3-к.кв., будинок, пів будинку, у господаря. Тел.: 0 67 7254543, 0 93 1104673, Наталія.

Житло у власника. Тел.: 0 67 4503318.

Земельну ділянку у власника. Тел.: 0 67 4503318.

здам

ЗДАЮТЬСЯ В ОРЕНДУ

ТОРГОВІ МІСЦЯ

м. Бориспіль. РИНОК «Зоряний» Тел.: 0-63-571-48-48

Бориспіль

1,2,3-к.кв., будинок, пів будинку у м. Бориспіль. Тел.: 0 67 7254543, 0 93 1104673, Наталія.

Організація здасть в оренду приміщення в Бориспільському районі від 70 до 350 м. кв. під виробничі цехи, побутове обслуговування, склади, магазини від 10 грн. за м. кв. (можливий продаж). Тел.: 0 50 5172908.

найму

Бориспіль

1,2,3-к.кв., будинок, пів будинку, у господаря, на ваших умовах. Тел.: 0 67 7254543, 0 93 1104673, Наталія.

Житло, порядок і охайність гарантую. Тел.: 0 67 4503318.

ПРОПОНУЮ РОБОТУ

Бориспіль

Вакансія. Електромонтажник. Вимоги: вміння читати елементарні схеми та креслення; навик роботи ручним електроінструментом; відсутність страху перед висотою; вміння працювати в команді. Умови роботи: повна зайнятість, робочий день з 8:00 - 18:00. Обов'язки: оперативно та якісно виконувати поставлені задачі майстром чи виконробом. Тел: 0 67 4647962.

Запрошуємо до співпраці ЕКСПЕДИТОРА.

Обов'язки: доставка товару на торгові точки, робота з документами. Вимоги: відповідальність, бажання працювати, проживання у м. Бориспіль. Досвід роботи не обов'язково. Ми пропонуємо: своєчасну з/п 25000-50000 грн. (два рази в місяць). Стабільна робота та гнучкий г/р. Тел.: 0 63 4069303, Володимир.

Запрошуємо на роботу: Майстра формувального цеху (виготовлення ЗБВ), з/п 35 000 - 40 000 грн; формувальника залізобетонних виробів, з/п від 35 000 грн; зварювальника, з/п від 35 000 грн; автокранівника, з/п від 30 000 грн; машиніста мостового крану, з/п від 20 000 грн; автослюсара, з/п від 20 000 грн; слюсара з ремонту обладнання, з/п від 25 000 грн; електрика, з/п від 25000 грн; прибиральницю, з/п від 12500 грн. Тел.: 0 67 4344979, Ірина.

На нове виробництво (ВШП) потрібні: оператор на лінію, укладальники, сортувальники, оператор котельні, завідувач складу, налагоджувальник, лаборант, охоронник. Тел.: 0 67 5221290, Алла, 0 67 5065684, Анна.

Потрібні різноробочі, бензопилышки. Бориспіль, Київ/обл. Фізична витривалість, відповідальність. Умови: випробувальний термін 2-3 дні. Оплата щодня, розрахунок у суботу. Також потрібні водії з авто. Тел.: 0 68 6848964 [Viber/WhatsApp/Telegram], з 9:00 до 18:00.

Бориспільський Комбінат Будівельних Матеріалів

БУДУЄМО УКРАЇНУ РАЗОМ!

(067) 622-32-22

bkbm.ua

ВО СТРОЙ будматеріали
www.vostroy.kiev.ua

Пиломатеріали (дошка, брус, рейка)
Газоблок, піноблок, шлакоблок, керамзитоблок
Цемент, бетон, відсів, пісок, щебінь, керамзит
Цегла М-100, силікатна, вогнетривка
Цегла лицьова: КЕРАМЕЙЯ, Євротон, СБК, Літос, БЦ, Прокерам,
Шифер, профнастил, металочерепиця, труби асбестоцементні
Кільця бетонні, кришки та днища до них, люки каналізаційні
Гіпсокартон, профілі, комплектуючі
Пінопласт, мінеральна вата, стеродур, ОСБ, ДВП, ДСП
Сітки: рязиця, зварна, штукатурна, фасадна
Будівельні суміші, штукатурки, короїди, фарби
Панелі перекриття, ФБС, перетинки
Плитка тротуарна, бордюри, кришки забору
Сайдинг, софит, водостічні системи
Труби поліпропіленові та комплектуючі, батареї
Електротовари, провoda, інструмент

м.Бориспіль, вул. Дзержинського 166А (Бежівка) біля окружної

050 722 12 29 063 030 65 97 097 322 22 54

Доставка, розвантаження

ПОТРІБНА ЛЮДИНА ДЛЯ КЛІНІНГОВИХ ПОСЛУГ:

Прибирання будинків та квартир

Тел.: (093) 464-65-05, (098) 346-57-11

ВИКАЧУВАННЯ ЯМ

до 14 куб.м.

067-845-25-25
093-757-09-65 **Юрій**

Договори з підприємствами (готівка чи безготівка)

ВИКАЧУВАННЯ ВИГРІБНИХ ЯМ

Від 1 до 10 куб.м

096-17-12-007
093-047-28-16 **Анатолій**

ВИКАЧУВАННЯ ЯМ

Від 1 до 10 куб.м

050 702-00-06
098 515-59-89 **Вадим**

ТОВ «КТА» робота на виробництві в Борисполі: оператори виробничих ліній (з/п 25000-40000 грн, офіційне працевлаштування); різноробочі (з/п 12000-20000 грн.); пакувальниці (з/п 15000-20000 грн.). Можливе проживання. м. Бориспіль, вул. Сергія Оврашка, буд.1. Тел.: 0 63 8221909, 0 95 6630379.

ПРОДАМ

Бориспіль

До уваги споживачів!!! Цегельний завод пропонує цеглу керамічну, по ціні 6000,00 грн за одну тисячу штук з доставкою. Вся продукція сертифікована. На кожен окрему партію надається паспорт якості. Тел.: 0 67 2479998, 0 68 8659001, 0 44 2092994.

КУПЛЮ

Бориспіль

Закуповуємо ВРХ м'ясо на тримання. Коні, корови, телиці, бички, лошата. Лежачі, дорізи. Тел.: 0 96 5897650, 0 73 5897650.

Закуповуємо ВРХ: корови (55-60 грн за кг), бики (75-80 грн за кг), телиці (75-78 грн за кг), коні (40-45 грн за кг), барани, вівці. Лежачі та дорізи. Тел.: 0 96 8497259, Вадим.

Куплю корови, коні, молодняк на м'ясо та на утримання. Тел.: 0 67 4105471, 0 93 0012969.

Закуповуємо ВРХ м'ясо на постійній основі. Найкраща ціна, чесність і порядність. Корови — 50-55 грн/кг, бички — 65-72 грн/кг, телиці — 60-65 грн/кг, телята молочні — 80 грн/кг, коні — 40-45 грн/кг. Проблемну худобу. Лежачі, дорізи. Тел.: 0 68 8810299, 0 50 0739968.

ПОСЛУГИ

Бориспіль

Вантажні перевезення. Щебінь, відсів, бетон, пісок, ґрунт, гній. Вивезення будсміття. Ліц. АВ №476495 МТЗУ від 16.06.2009 р. Тел.: 0 96 8766667, 0 97 1276605.

Викачування вигрібних ям від 1 до 10 куб.м. Тел.: 0 96 1712007, 0 93 0472816, Анатолій.

Викачування вигрібних ям, 14 куб. м. Працюємо без вихідних, швидко, доступно. Договори з підприємствами (готівка чи безготівка). Тел.: 0 67 8452525, 0 93 7570965.

Викачування від 1 до 7 куб.м, без вихідних. Тел.: 0 93 7564969, 0 97 5505353, 0 66 4553391.

Викачування ям від 1 до 10 куб.м. Тел.: 0 50 7020006, 0 98 5155989, Вадим.

Потрібна людина для клінінгових послуг: прибирання будинків та квартир Тел.: 0 93 4646505, 0 98 3465711.

РІЗНЕ

Бориспіль

Втрачене свідоцтво про здобуття повної загальної середньої освіти, серія НК №52054082, видане на ім'я Каркавіна Костянтина Валентиновича Комунальним закладом «Маріупольська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №18 Маріупольської міської ради Донецької області» 30.07.2020 р., вважати недійсним.

Втрачений державний акт на земельну ділянку, кадастровий номер 3210500000:11:019:0005, за адресою: м. Бориспіль, пров. Володимирський, 25, серія ЯЕ №818987, виданий на ім'я Бокало Людмили Василівни Бориспільським відділом земельних ресурсів 22.02.2008 р., вважати недійсним.

Втрачений договір дарування земельної ділянки за адресою: м. Бориспіль, пров. Володимирський, 25 №560, виданий на ім'я Бокала Олега Ярославовича приватним нотаріусом Хміль Т.М. 24.02.2010 р., вважати недійсним.

Втрачений студентський квиток, серія КВ №14567771, виданий на ім'я Бондар Катерини Дмитрівни Київським фаховим коледжем архітектури, будівництва та управління 01.09.2023 р., вважати недійсним.

Диплом бакалавра, серія МО №13594408, виданий на ім'я Алексєєва Валерія Сергійовича Національним технічним університетом України «Київським політехнічним інститутом» 1 серпня 2002 р., вважати недійсним.

Закуповуємо ВРХ:
Корови (55-60 грн за кг)
Бици (75-80 грн за кг)
Телиці (75-78 грн за кг)
Коні (40-45 грн за кг)
барани, вівці

Лежачі та дорізи

Тел.: 063-849-72-59
096-849-72-59, Вадим

ЗАКУПОВУЄМО ВРХ М'ЯСО ТА НА ТРИМАННЯ

КОНИ
КОРОВИ
ТЕЛИЦІ
БИЧКИ
ЛОШАТА
ЛЕЖАЧІ
ДОРІЗИ

Viber 096-58-97-650
073-58-97-650

ЗАКУПОВУЄМО ВРХ М'ЯСО ТА НА ТРИМАННЯ

КОРОВИ
БИЧКИ
ТЕЛИЦІ
ЛОШАТА
КОНИ
ЛЕЖАЧІ
ДОРІЗИ

ПРАЦЮЄМО ЦІЛОДОБОВО 24/7

Viber 068-881-02-99
050-073-99-68

Куплю Корови, Коні, Молодняк на м'ясо та на утримання

Тел.: 067-410-54-71, 093-001-29-69

ЧИТАЙТЕ «ВІСТІ» В ІНТЕРНЕТІ, ЗАЛИШАЙТЕ СВОЇ КОМЕНТАРІ, ПРОПОЗИЦІЇ, БЕРІТЬ УЧАСТЬ В ОБГОВОРЕННІ МАТЕРІАЛІВ.

I-VISTI.COM

T.ME/IVISTI

ВІСТІ
Інформаційно-рекламна

Щотижнева газета
«Вісті.Інформація.Реклама»
© ТОВ «Будінвесттехноіндустрія ХХІ століття»

Головний редактор: Тетяна Цілик.
Газета розповсюджується: Київ, Бориспіль, Баришівка, Березань, Бровари, Згурівка, Переяслав, Яготин.

Адреса редакції: 08301, м. Бориспіль, вул. Київський Шлях, 69а.
Юридична адреса: 08304, м. Бориспіль, вул. Привокзальна, 76а.
Рекламний відділ: тел.: (067) 238-88-58, 067-353-62-96.
E-mail: borvisti@gmail.com, reklama.borvisti@gmail.com.
Веб-сторінка: www.i-visti.com
Передплатний індекс: 22350
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ №22018-11918ПР.

Відповідальність за зміст, достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Матеріали під рубриками «Позиція», «Компанія» друкуються на правах реклами. Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець. Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. Копіювання чи перепдрукування наших публікацій суворо забороняється без письмової згоди редакції.
Засновник: ТОВ «Будінвесттехноіндустрія ХХІ століття».
Видавець: ТОВ «Рекламна газета «Вісті.Інформація.Реклама», м. Бориспіль, вул. Київський Шлях, 69а.
Друк: ТОВ «Медіа-Поліграф», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.
Наклад: 10200 прим., зам. №200325-11.

Запрошуємо до співпраці ЕКСПЕДИТОРА

Обов'язки: доставка товару на торгові точки, робота з документами

Вимоги: відповідальність, бажання працювати, проживання у м.Бориспіль. Досвід роботи не обов'язково.

Ми пропонуємо: своєчасну з/п 25000-50000 грн. (два рази в місяць)

Стабільна робота та гнучкий г/р | Тел.: (063) 406-93-03, Володимир

«Вісті» стають ближчими до людей. Тепер газету можна не лише передплатити, а й купити в усіх відділеннях

Укрпошти в Борисполі, а також у селах району: Воронькові, Іванкові, Глибокому, Процеві, Любарцях, Кучакові та Старому.

Ціна газети становить

МІЖНАРОДНІ ПАСАЖИРСЬКІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

- БОРИСПІЛЬ
- КИЇВ
- ЖИТОМИР
- РІВНЕ
- ЛУЦЬК
- ВАРШАВА
- ЛОДЗЬ
- ПОЗНАНЬ

БРОНЮЙ КВИТКИ БЕЗКОШТОВНО

068 373 76 76
063 373 76 76
098 373 76 76

-30%
НА КУПЛІВІЮ
СУСІДНЬОГО МІСЦЯ

-15%
НА КУПЛІВІЮ
ЗВЕРНУТОГО
КВИТКА

ЗАПРОШУЄМО НА РОБОТУ

bkbm.ua/vakansii

- ✓ Майстра формувального цеху (виготовлення ЗБВ) — з/п 35 000 - 40 000 грн
- ✓ Формувальника залізобетонних виробів — з/п від 35 000 грн
- ✓ Зварювальника — з/п від 35 000 грн
- ✓ Електрика — з/п від 25 000 грн
- ✓ Автокранівника — з/п від 30 000 грн
- ✓ Машиніста мостового крану — з/п від 20 000 грн
- ✓ Автослюсара — з/п від 20 000 грн
- ✓ Слюсара з ремонту обладнання — з/п від 25 000 грн
- ✓ Прибиральницю — з/п від 12 500 грн

+38 067 434 49 79, Ірина

ВОДА ПИТНА ДООЧИЩЕНА
НЕГАЗОВАНА, ЗНЕЗАРАЖЕНА, ОЗОНОВАНА

(095) 311 32 78 (096) 720 73 73
(073) 159 50 04

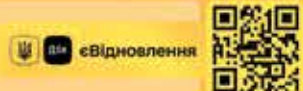
Доставка
90 грн

ЖИВА
ВОДА

ДОСТАВКА
ВОДИ

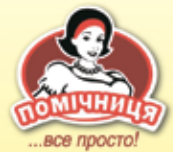
Бетон та розчини
Плити перекриття
Перетинки
Палі, колони, ригелі, прогони
Балки
Блок стіновий
Залізобетонні вироби, що виготовляються за індивідуальними кресленнями замовника

Бориспільський комбінат
будівельних матеріалів
м. Бориспіль, вул. Запорізька, 16
(067) 622-32-22
www.bkbm.ua

Якість — це коли повертається не продукція, а замовник!

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ НА 6-12 ЖОВТНЯ

ТОВ «КТА»
м. Бориспіль, вул. Сергія Овчаренка, буд. 1
тел.: +38 (063) 822 19 09
+38 (095) 663 03 79

РОБОТА ВИРОБНИЦТВО В БОРИСПОЛІ

- Оператори виробничих ліній з.п. 25 000 грн - 40 000 грн (офіційне працевлаштування)
- Різноробочі з.п. 12 000 грн - 20 000 грн
- Пакувальниці з.п. 15 000 грн - 20 000 грн

Можливе проживання.

ОВЕН. Фінансові теми потребують уваги: перегляньте стратегію, звільніть себе від зайвого. У стосунках назріває момент істини — ви відчуваєте, що далі по-старому не можна.

ТЕЛЕЦЬ. Все, що раніше здавалося важливим — статус, стабільність, звичні схеми — тепер вимагає переоцінки. Відкладіть великі витрати, зосередьтеся на збереженні ресурсів.

БЛИЗНЮКИ. Тиждень надає шанс звільнитися від вантажів, які ви несли надто довго, можливо, навіть не усвідомлюючи їхньої важкості. Ваші слова стають гострішими, точнішими, а думки набувають особливої глибини, змінюючи світосприйняття тих, хто вас оточує.

РАК. Фінансова сфера стабілізується — тут усе зрозуміло й передбачувано. У стосунках ви можете стати надто прямолінійними, іноді навіть різкими, що створює підґрунтя для конфліктів. Але важливим є те, що справді настав час висловити правду.

ЛЕВ. Практично всі сфери життя потребують вдумливого аналізу. Виникає потреба розкласти все по полицях, розібратися у прихованих механізмах, зрозуміти, де губляться ресурси та як їх спрямувати ефективніше.

ДІВА. Усе, що пов'язано з коханням, грошима, цінностями й самооцінкою, немов підсвічується зсередини. Ви можете відчути, як старі сценарії — ті, що колись здавалися надійними, але давно припинили надихати, — починають втрачати силу.

ТЕРЕЗИ. Тиждень немов перевіряє вашу зібраність. Цілі, які більше не відповідають вашим внутрішнім орієнтирам, потребують переоцінки. Можливі дрібні, але корисні надходження, які покажуть, що ваша праця не пройшла даремно.

СКОРПІОН. Обставини змушують дотримуватися золотого середини — не йти на угоду іншим, але й не вимагати неможливого. У фінансах — обережність.

СТРЕЛЕЦЬ. Тиждень сприятливий для аналізу бюджету, планування вкладень або пошуку прихованих можливостей. Що стосується взаємин, то тут усе складно. Невирішені конфлікти, приховані образи чи напруженість можуть спалахнути з новою силою.

КОЗОРІГ. Якщо ви зумієте пройти цей період із внутрішньою зрілістю, тиждень може стати точкою звільнення — від старих сценаріїв, від болю, від тих зв'язків, які трималися на страху.

ВОДОЛІЙ. Для вас тиждень буде схожий на пробіжку з перешкодами: багато справ, несподіванок і нових контактів. Це час, коли взаємини проходять перевірку: або вони поглиблюються, стають справжнішими, або розсипаються, звільнюючи простір для нового.

РИБИ. Тиждень підтовхує до поїздок, переїздів, спілкування, але не завжди все легко вдаватиметься. У роботі важливо не плисти за течією, а окреслити свої цілі.